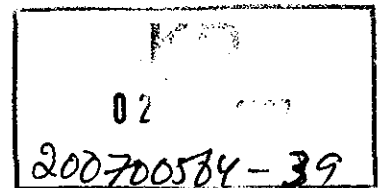

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Deres ref
200700564

Vår ref
200700650-/SOI

Dato
30.04.2007

Høring - godkjenning og godskriving av høyere utdanning i Norge

Vi viser til brev fra Kunnskapsdepartementet av 30. januar 2007, og vedlagt utredning om ovennevnte.

Et godt system med god tilgang til informasjon, rutiner som sikrer likebehandling og rask behandling av sakene for godkjenning og godskriving av høyere utdanning er viktig, både for å få folk med utenlandsk utdanning i arbeid og for å sikre virksomhetenes tilgang på kvalifisert arbeidskraft. Arbeids- og inkluderingsdepartementet ser derfor positivt på initiativet og arbeidet som er utført av utredningsutvalget. AID er imidlertid av den oppfatning at systemet er uoversiktlig for den enkelte bruker, og vi stiller spørsmål ved om forslagene går langt nok i å forenkle og gjøre systemet brukervennlig for den enkelte.

Departementet viser til Brautaset-utvalgets vurdering av dagens organisering av godkjenningsarbeidet, jf kapittel 3. Utvalget viser her til Flatin-utvalgets utredning NOU 1989:13 Grenseløs læring, og dets anbefaling om å sentralisere arbeidet i et Senter for internasjonal utdanning. Departementet har merket seg Brautaset-utvalgets vurdering av utviklingen frem til i dag. Utvalget skriver at: "Snarere enn å samle oppgavene innenfor godkjenning av utenlandsk utdanning slik [Flatin]utvalget foreslo, har utviklingen gått i retning av å desentralisere dette arbeidet. Dette har blant annet ført til at det ikke eksisterer en samlet, fullstendig oversikt over hvordan utenlandsk utdanning blir godkjent i Norge. Dette vanskeliggjør arbeidet til Statistisk sentralbyrå og også myndighetenes planlegging for bedre bruk av innvandreres kompetanse. Desentraliseringen fremmer heller ikke innsyn i godkjenningsarbeidet (transparency) slik Norge har forpliktet seg til ved i 1999 å tiltre Lisboakonvensjonen."

AID har ikke tatt stilling til spørsmålet om sentralisering av godkjenningsarbeidet. På

bakgrunn av dagens desentraliserte struktur og kompleksiteten i godkjenningsarbeidet ber vi imidlertid KD vurdere om og hvordan systemet kan organiseres slik at brukeren bare har "en dør" for sin henvendelse til dette systemet. Et slikt organiseringsprinsipp ligger blant annet til grunn for NAV, der et viktig mål er at kompleksiteten i systemet ikke skal bli til et problem for brukeren. AID anbefaler derfor at KD vurderer om og hvordan NOKUT, eventuelt andre, kan bli en slik "dør" for brukerne. I tillegg bør det vurderes om en slik instans også skal ha ansvar for den viktige informasjonsformidlingen, jf. utvalgets forslag om opprettelse av et informasjonssenter. Etter vår vurdering er ikke denne muligheten behandlet bredt nok av utvalget jf drøfting i kapittel 6 om opprettelse av et "Sekretariat for postkasseformidling".

Kapittel 6 omhandler informasjon om godkjenningssystemet. AID ser det som viktig å sikre at det gis korrekt, relevant og rask informasjon til brukerne, og at tilgangen på slik informasjon gjøres så enkel som mulig for brukerne. Vi ser positivt på intensjonen ved utvalgets forslag om opprettelse av et informasjonssenter i tilknytning til NOKUT, men mener at dersom NOKUT eller andre instanser ble styrket til å være en "dør" for brukeren, kunne behovet for et ekstra nasjonalt informasjonssenter falle bort.

Norskopplæringen, som behandles i kapittel 3, er et sentralt tema i integreringsarbeidet. Som kjent har AID det overordnede ansvaret for opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere. Vi har merket oss at utvalget foreslår at KD tar initiativ til å få avklart ansvar for kapasitet og opplegg for norskopplæring for personer med høyere utdanning fra utlandet. AID vil gjerne samarbeide med KD om denne avklaringen.

AID ser svært positivt på utvalgets forslag i kapittel 4 om at NOKUT kan gi supplerende opplysninger for bruk i det ikke-regulerte arbeidsmarkedet. Dette er en sak som har vært etterlyst lenge, og vil være viktig for å styrke arbeidssøkernes muligheter på arbeidsmarkedet.

Utvalgets innstilling er delt når det gjelder oversikten som viser om andre lands utdanning ligger på nivå med norsk videregående utdanning, den såkalte GSU-listen (Generell studiekompetanse og tilleggskrav for søkere med utenlands utdanning), jf kapittel 5. Både flertall og mindretall mener at GSU-listen ikke fungerer optimalt, og at den trenger en gjennomgang. Delingen av utvalgets tilråding og argumentene som brukes i saken viser imidlertid at dette er et vanskelig område.

Departementet støtter forslaget om at det bør settes av tilstrekkelig med ressurser til arbeidet med utvikling, oppdatering og kvalitetssikring av listen. Departementet har forståelse for argumentet til mindretallet om enkelhet i vurderingen. Samtidig er det grunn til å sikre at utdanningen holder en viss kvalitet. AID foreslår derfor at KD vurderer muligheten av å innføre et enklere kvalitetskriterium. Det bør her være mulig å bygge på erfaringer og samarbeid med andre land.

Departementet vil også stille spørsmål ved at GSU-listen brukes både ifm opptak til og godkjenning av høyere utdanning. Departementet vil be Kunnskapsdepartementet vurdere muligheten for å endre praksis i bruk av GSU-listen. Det kan synes lite rimelig at innvandrere med fullført høyere utdanning fra andre land, skal få avkorting i sin utdanning hvis grunntutdanningen (grunnskole- og videregående) er noe kortere enn den norske.

AID har ingen øvrige merknader til forslagene.

Med hilsen

Tone Westlie (e.f.)
avdelingsdirektør

Solveig Ingebrigtsen
førstekonsulent